

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Děčíně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 19. 5. 2020 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Radomila Bajera a přísedících Františka Vaška a Naděždy Čěškové, **takto:**

Obžalovaný

[REDACTED]

[REDACTED]

t.č. VTOS Věznice Stráž pod Ralskem,

je vinen, že

v době od 23:08 hodin dne 3. 5. 2016 do 00:28 hodin dne 4. 5. 2016 v [REDACTED] na schodišti v jedenáctém podlaží nejprve držel a osahával přes oblečení po nohou, prsou a v rozkroku poškozenou [REDACTED], následně jí zalehl na schodišti, líbal jí na krku a tvářích, strkal jí prsty do vagíny, současně jí držel obě ruce se slovy „že mu má dát dobrovolně, nebo si to vezme násilím“, a přes slovní i fyzický kladený odpor, když se snažila vstát ze schodiště, strhl jí zpět, kdy ležela na břicho, svlékl jí legíny a kalhotky a vykonal na ní ze zadu soulož,

tedy

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a takový čin spáchal souloží,

čímž spáchal

zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku, za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **36 (šestatřiceti) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se **zrušuje** výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Děčíně ze dne 10. 6. 2017 sp. zn. 4 T 27/2017, který nabyl právní moci dne 3. 3. 2017, dále výrok o trestu za jednání pod body ad. 1) – ad. 11) z rozsudku Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 30. 1. 2018 sp. zn. 63 T 85/2017, který nabyl právní moci dne 30. 1. 2018, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Odůvodnění:

1. Soud zjistil a vzal za prokázaný dokazováním provedeným u hlavního líčení skutkový děj, tak jak je popsán ve skutkové větě tohoto rozsudku.
2. Pro rekonstrukci skutkového děje měl soud k dispozici výpověď obžalovaného, výpovědi svědků, znalecké posudky a další listinné důkazy, jejichž obsah bude dále rekapitulován.
3. Obžalovaný [REDAKCE] před soudem uvedl, že využívá svého práva a vypovídat nebude, avšak zodpoví položené dotazy. Na základě této skutečnosti byl přečten podle § 207 odst. 2 trestního řádu protokol o výslechu obviněného z přípravného řízení (č. l. 8-14). Obžalovaný v procesním postavení obviněného na protokol vypověděl, že bere poškozenou [REDAKCE] jako kamarádku. Ten den psal poškozené přes Facebook, a ta mu odepsala, že jde k sestřenici do ulice Májová, načež obžalovaný napsal, že tam jde také a v reakci mu poškozená sdělila, ať tam obžalovaný nechodí. Obžalovaný však na místo, respektive poblíž ulice Májová, přesto přišel a po příchodu poškozené se spolu bavili, kouřili a šli do ulice Májová, kde před domem čekala sestřenice poškozené [REDAKCE] a bratranec [REDAKCE]. Společně všichni došli k výtahům, obžalovaný řekl svědkům [REDAKCE] a [REDAKCE], ať jedou velkým výtahem a poškozené ať jede s ním malým výtahem, protože jí potřebuje něco říct a poškozená takto jela dobrovolně. Obžalovaný zmáčkl ve výtahu 11. patro, i když sestřenice poškozené bydlí v 5. patře, načež poškozená obžalovanému sdělila, že musí jít za sestřenicí. V 11. patře oba vystoupili z výtahu, sedli si na schody, kouřili a bavili se. Trvalo to asi dvě hodiny, přitom se líbali a osahávali. Obžalovaný potom stáhnul poškozené legíny a kalhotky ke kolenům, poškozená ležela na schodech, obžalovaný ležel na levém boku, poškozená si opakovaně legíny natáhla, dle obžalovaného „mu asi nechtěla hned dát“, a když už byla poškozená svlečená, svlékl si obžalovaný tepláky a spodní prádlo, řekl poškozené, ať se otočí na bok, což udělala, a došlo k pohlavnímu styku do pochvy a bez kondomu. Styk byl krátký, trval asi sekundu a obžalovaný ejakuloval do poškozené. Pak oba vstali, obžalovaný jel dolů výtahem, poškozená pěšky. Obžalovaný chtěl odejít z domu, ale vchodové dveře byly zamčené, bylo cca. 00:30 hod., musel čekat, než někdo přijde. Pak dolů přijely poškozená se svědkyní [REDAKCE], obžalovaný se ptal poškozené, proč brečí, ale poškozená neodpovídala. Poškozená vyšla z domu, obžalovaný taktéž a šel domů.
4. K dotazům policejního orgánu obžalovaný uvedl, že od počátku tvrdil, že došlo k pohlavnímu styku a není pravdou, že by na úřední záznam vypověděl, že nedošlo ke klasické souloži, ale jen k líbání, osahávání a strkání prstů do pochvy. Dle obžalovaného se poškozená pohlavnímu styku nebránila, nic neříkala, ani to, že je těhotná. Obžalovaný měl v plánu mít ten večer s poškozenou pohlavní styk, psal jí to i dříve, poškozená k tomu odepsala, že taková není, hledá vážný vztah. Obžalovaný rovněž uvedl, že měl v Boleticích všechny, neboť ho ženy milují. Proč poškozená nahlásila znásilnění, obžalovaný nechápe.

5. Svědkyně (poškozená) [REDACTED] v rámci hlavního líčení vypověděla, že o tom nemůže mluvit, je ráda, že je na tom psychicky lépe a potřebuje se starat o dvě děti. Poškozená dále uvedla, že tenkrát jí obžalovaný napsal, zda půjde ven a poškozená odepsala, že ne, protože jde k sestřenicí [REDACTED], načež obžalovaného potkala venku, kde jí obžalovaný řekl, že jde do stejného domu za kamarádem. Poškozená šla se sestřenicí dovnitř, přivolali výtah, ale obžalovaný ho zavřel poškozené před očima, načež poškozená přivolala druhý výtah, do kterého nastoupil také obžalovaný, poškozená zmáčkla 6. patro, obžalovaný výtah zastavil a zmáčkl 11. patro, a poté poškozené držel ruce, aby nemohla opětovně zmáchnout 6. patro. Po vystoupení z výtahu obžalovaný nechtěl poškozenou pustit, aby sešla po schodech dolů, držel jí ruce u zdi. Poškozená žádala obžalovaného, aby jí pustil, tento jí řekl, že jí nepustí a dá mu dobrovolně, nebo si to vezme sám. Poškozená chtěla utéct, ale obžalovaný jí stále držel, poté ji začal líbat na krku, osahávat, svlékat a došlo k pohlavnímu styku bez kondomu. Poškozená celou dobu říkala obžalovanému, ať jí nechá a křičela na něj, ať jí pustí. Poškozená k opakovaným dotazům uvedla, že si pamatuje průběh celé události, ale nechce už o tom mluvit, nedělá jí to dobře. Když to celé proběhlo, tak se poškozená oblékla a běžela po schodech ke vchodu, bylo však zamčeno, tak šla poškozená za svědkyní [REDACTED], která jí odemkla dveře, a poškozená odešla domů. Poškozená rovněž volala na bratrance, který byl v 6. patře, ale tento nepřišel. Poškozená neutrpěla žádné zranění, jen měla modřiny na rukou.
6. Vzhledem ke skutečnosti, že svědkyně [REDACTED] vypovídala stran předmětného skutku v přípravném řízení obsáhlejším způsobem, byl podle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu přečten protokol o výslechu z 14. 9. 2016 (č. l. 125-132). Na protokol svědkyně vypověděla mimo jiné, že poté, co vyjela do 11. patra a chtěla sešlápnout dolů, tak jí obžalovaný blokoval cestu, tvrdil, že poškozenou pustí, když mu dá pusku, a když se jej poškozená snažila odstrčit, tak ji chytnul obě ruce a natlačil ji na zeď. Pak začal poškozenou osahávat jednou rukou v rozkroku a na zadku. Poškozená chtěla utéct, ale zakopla a padla na kolena. Obžalovaný pokračoval v osahávání, překlopil poškozenou na záda, poškozená ho odstrkávala a dávala mu facky. Obžalovaný si lehnul vedle poškozené, rukou jí zajel pod kalhotky, a strčil prsty do pochvy. Poškozené se podařilo ruku obžalovaného odstrčit, otočila se obličejem k zemi, byla na kolenou a chtěla vstát. V tom jí obžalovaný stáhl legíny a kalhotky, strčil do poškozené, ta spadla na zem a ocitla se tak na břicho a obžalovaný zasunul po pochvy poškozené penis. Styk trval krátce a obžalovaný asi po třech pohybech řekl, že se udělal. Poškozená hned poté běžela domů a řekla vše své matce. Poškozená o pomoc nevolala, ale křičela na obžalovaného, ať jí nechá. Po přečtení protokolu svědkyně ještě doplnila, že se to odehrálo na mezipatře, nikoli na patře před byty.
7. Svědkyně [REDACTED] v rámci hlavního líčení vypověděla, že ten den se domluvila s poškozenou na návštěvě, a proto čekala s bratrance [REDACTED] u domu, a poškozená přišla s obžalovaným. Svědkyně jela velkým výtahem do 6. patra, poškozena s obžalovaným jeli malým výtahem. Na chodbě svědkyně čekala několik minut na poškozenou, ta nepřišla, a proto šla svědkyně do bytu. Později dostala od poškozené zprávu, zda může jít odemknout dveře, a když poškozenou uviděla, byla celá rozrušená, rozklepaná, a když se poškozené ptala, co se stalo, tak poškozená nic neřekla. Svědkyně odemkla poškozené dveře a ta vyběhla ven.
8. K dotazům svědkyně sdělila, že ve velkém výtahu jela s [REDACTED] do 6. patra, kde bydlí a poškozená jela v malém výtahu, protože jí tam obžalovaný zatáhl za ruku, i když poškozená chtěla jet ve výtahu se svědkyní.

9. Svědek [REDACTED] před soudem uvedl, že v ten den byl u sestřenic [REDACTED] a přišla tam poškozená s obžalovaným. Do bytu svědkyně [REDACTED] jel s ní výtahem a druhým výtahem jela poškozená s obžalovaným. V 6. patře čekali cca. 40 min. na poškozenou, která nepřišla, a proto šly do bytu [REDACTED]. Pak se šel svědek učit domů na maturitu, a vše se dozvěděl až po zkoušce, neboť v domě nic neslyšel a nebyl ničemu přítomen. Zda svědek na poškozenou něco křičel, si již nepamatuje.
10. Svědkyně [REDACTED] před soudem vypověděla, že nevěří znásilnění poškozené. Mělo se to stát v létě před dvěma roky v domě, kde svědkyně bydlí. Kdyby se to stalo, tak by to slyšela, protože v domě ve 4. patře bydlí 8 let a každý den včetně nocí byla doma.
11. [REDACTED] v procesním postavení svědka před soudem vypověděl, že je mu známo, proč je volán k soudu. Svědek stál venku, z domu vyšla jedna holka, o které se pak říkalo, že měla být znásilněna. Svědek tu holku zná, jmenuje se [REDACTED] a je z Boletic. Když poškozená kolem svědka prošla, tak nic neříkala, jak se tvářila a chovala, si svědek již nepamatuje. Po poškozené šel ulicí obžalovaný a normálně se svědkem mluvil.
12. Svědek [REDACTED] v rámci hlavního líčení uvedl, že poškozenou poznal den před tím, než mělo dojít k znásilnění. V ten den byl s poškozenou venku, potkali obžalovaného, a ve třech šli společně do domu v Májové ulici. Svědek šel za kamarádem ve 3. patře a obžalovaný s poškozenou byly v chodbě ve vyšším patře, kam svědek později přišel. Poškozená se dle svědka na chodbě s obžalovaným dobrovolně vyspala, a pak to řekla svědkovi. Svědek má s poškozenou dítě, ale nežije s ní.
13. V rámci hlavního líčení byl dále podle § 211 odst. 5 trestního řádu za souhlasu stran čten **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie**, a znalec Ing. Josef Holoubek v závěru posudku konstatuje, že obžalovaný byl v inkriminované době po aplikaci pervitinu, a v biologickém materiálu obžalovaného byla zjištěna také přítomnost marihuany a prvků obsahující diazepam.
14. Za souhlasu stran byl čten taktéž znalecký posudek **z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie**, a zpracovatel MUDr. Jan Gábel v posudku konstatuje, že není zjevné, že by obžalovaný v době posuzovaného jednání trpěl duševní chorobou v pravém slova smyslu, tj. psychotickou nebo jinou závažnou duševní chorobou. Trpí poruchou osobnosti, komplikovanou hraniční intelektovou kapacitou a zneužíváním psychoaktivních látek. Poruchou osobnosti trpěl obžalovaný již v době daného jednání a tato porucha může do jisté míry vysvětlovat jeho sklony k určitému typu jednání, nemá však sama o sobě podstatný vliv na rozpoznávací a ovládací schopnosti, neboť se nejedná o duševní poruchu, současně v té době obžalovaný zneužíval psychoaktivní látky. Rozpoznávací schopnost byla zachována, ovládací schopnost byla lehce snížena, kdy lze připustit možnost odbourání zábran přímým účinkem psychotropních látek v důsledku čehož se pak u něho mohly ve větší míře projevit abnormální osobnostní rysy. Zneužívání psychoaktivních látek obžalovaným znalec považuje za sekundární, podmíněné přítomnou poruchou osobnosti, přičemž není zjevné, že by byl na těchto látkách výrazněji závislý, resp. jsou u něho přítomny určité rysy tzv. psychické závislosti, nikoliv závislosti tělesné, pro kterou by se nemohl zneužívání takových látek vyvarovat. Znalec nenavrhl uložení ochranné opatření a shledal stran obžalovaného, že je schopen účasti v trestním řízení a chápat účel a smysl trestního řízení.

15. Dalším čteným znaleckým posudkem byl posudek **z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie**, v němž znalkyně PhDr. Ilona Wölfelová stran obžalovaného konstatuje, že jeho kognitivní schopnosti jsou sníženy na rozhraní pásma podprůměru až lehké mentální retardace. V osobnosti se vyskytují výrazné agresivní a explozivní rysy v jeho chování. Obžalovaný není schopen vyšších citů. Motivací jeho činu bylo okamžité uspokojení jeho sexuálních potřeb bez ohledu na práva či potřeby jiných. Nebyly nalezeny znaky pro obecnou věrohodnost, nýbrž znaky pro obecnou nevěrohodnost obžalovaného. Vzhledem k závislosti obžalovaného na psychoaktivních látkách, poruše osobnosti, vzhledem k jeho agresivnímu chování a žádné motivaci na svůj osobní rozvoj se jeví prognóza vývoje osobnosti jako nepříznivá.
16. Znalkyní PhDr. Ilonou Wölfelovou byl vypracován a v rámci hlavního líčení čten znalecký posudek **z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie**, také na osobu poškozené [REDAKCE]. Ze závěrů tohoto znaleckého posudku vyplývá, že jde o osobnost v rámci psychické normy s nízkou fantazijní produkcí, s dobrou kontrolou reality, s průměrným sociálním přizpůsobením, s intelektem v pásmu podprůměru. Poškozená je schopna vnímat prožitky a reprodukovat je úměrně svým kognitivním schopnostem, které se nacházejí v pásmu podprůměru. Z provedeného psychologického vyšetření znalkyně nenalezla znaky svědčící pro zkreslování výpovědi, z realizovaného paměťového vyšetřování zjistila při vybavování zapamatovaného mírné konfabulace. Nejistila však znaky pro lživou výpověď. Současně znalkyně rozebírá znaky pro obecnou věrohodnost, pro obecnou nevěrohodnost a pro konkrétní věrohodnost, kdy zde u tohoto bodu uvádí, že výpověď poškozené na policii se shoduje v zásadních rysech s popisem událostí před znalkyní. Poškozená je schopna výpověď rozvíjet, či doplňovat, vysvětlovat některé detaily. Poškozená by nebyla schopna vzhledem ke své osobnosti vymyslet si úmyslně lživou výpověď s cílem poškodit obžalovaného. Projev a emoční odezva je sladěna s prožitým a koreluje s celkovým laděním. Není ve výpovědi nadměrné líčení, přidávání nepravděpodobných podrobností. Výpověď není vágní, vyhýbavá, poškozená je schopna ji rozvíjet, není patrná změna ve smyslu změny klíčových údajů, neobsahuje nadměrné množství generalizací, a je schopná ji doplňovat o detaily, které zakotvují událost v kontextu celé situace. Jednání obžalovaného by nemělo zanechat trvalé následky na psychice či zdraví poškozené.
17. V rámci hlavního líčení byly podle § 213 odst. 1 trestního řádu rovněž provedeny **listinné důkazy**, z nichž soud vyjímá lékařské zprávy Nemocnice Děčín (č. l. 147-149, 161-162), odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie (č. l. 170-173), odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetika (č. l. 174-177) a ORT (č. l. 320-323).
18. Provedené důkazy soud hodnotil jednotlivě i v jejich souhrnu, a to sice ve snaze docílit skutkového stavu, o němž by nemohly vzniknout rozumné pochybnosti. Po provedeném dokazování je možno konstatovat, že v předmětné věci proti sobě stojí v podstatě dvě verze projednávaného skutku. Jak vyplývá z výpovědí obžalovaného a poškozené, a rovněž z listinných důkazů (odborná vyjádření z odvětví biologie a genetika), k souloži mezi nimi bezpochyby došlo. Verze projednávaného skutku podávaná obžalovaným a poškozenou se však liší v podstatném znaku, a to sice zda k vytýkanému skutku došlo dobrovolně (verze obžalovaného), nebo za užití násilí (verze poškozené). Soud se po vyhodnocení všech okolností případu přiklonil k verzi poškozené, a uznal obžalovaného vinným z vytýkaného skutku. Závěry soud jsou postaveny na dále uvedeném.
19. Primárně je nutno uvést, že soud neshledal ve výpovědích poškozené nelogičnosti, rozpory a zjevné nepravdy. Poškozená popsala jak v přípravném řízení, tak před soudem

projednávaný skutek téměř identicky, kdy se v rámci hlavního líčení s odkazem na psychickou stránku zdráhala mluvit o detailech události. Pokud jsou stran výpovědi poškozené namítány rozpory, tak se dle názoru soudu jedná tvrzení vytržené z kontextu, která ve své podstatě, nejsou rozpory. Kupříkladu stran obhajobou tvrzeného rozporu, který má spočívat v tvrzení, že poškozená v přípravném řízení vypověděla, že o pomoc nevolala, a naopak v rámci hlavního líčení měla vypovědět, že volala o pomoc, tak má soud za to, že z protokolu o hlavním líčení ze dne 11. 5. 2018 vyplývá, že poškozená fakticky uvedla, že neví, proč o pomoc nevolala, křičela pouze na obžalovaného, ať ji pustí, nevěřila, že by byl toho schopen. Co se týče rovněž obhajobou zdůrazňovaného závěru znaleckého posudku z odvětví psychologie stran konfabulačních tendencí poškozené, tak k tomuto závěru dospěla znalkyně pouze v oblasti obecné věrohodnosti, kdy byla u poškozené zaznamenaná snaha uvádět o své sobě nadhodnocující tvrzení. Pokud jde o však o věrohodnost konkrétní – vztahující se k projednávanému skutku, lze označit závěr znalkyně za kategorický - poškozená by nebyla schopna vzhledem ke své osobnosti vymyslet si úmyslně lživou výpověď s cílem poškodit obžalovaného. V souvislosti s tímto závěrem konstatuje rovněž soud, že neshledal stran poškozené jakoukoliv motivaci nepravdivě obvinít obžalovaného.

20. Jedním z argumentů obhajoby obžalovaného, svědčící pro dobrovolnost pohlavního styku ze strany poškozené, je tvrzení, že pokud by poškozená volala o pomoc, resp. projevovala vůči obžalovanému hlasitý odpor, tak by ji někdo v domě přišel na pomoc. K této okolnosti je nutno uvést, že jednou z podmínek naplnění všech znaků vytýkané skutkové podstaty, je projevení odporů vůči jednání pachatele. Poškozená [REDAKCE] dle názoru soudu tento odpor dostatečně projevila, kdy jak sama uvedla, obžalovaného opakovaně odstrkávala, křičela na něj, ať ji pustí, snažila se utéct. Rovněž poškozená od počátku dávala srozumitelně najevo, že nemá o kontakt s obžalovaným zájem, kdy se s ním nechtěla setkat, ani jet výtahem do jiného patra. Přestože nedobrovolnost pohlavního styku obžalovaný popírá, některá tvrzení poškozené obžalovaný ve své výpovědi potvrzuje (viz. pasáž o výpovědi obžalovaného). Dle názoru soudu tak poškozená dala dostatečně najevo, že s jednáním obžalovaného nesouhlasí a dělo se pro její vůli.
21. Co se týče hlasitosti projeveného odporu poškozené, tak je všeobecně známo, že reakce žen při znásilnění jsou různé, kdy odpor některých ženy, ať už hlasový, či fyzický nedosahuje vysoké intenzity, a to především v souvislosti s probíhajícím šokem, či strachem (obvykle ve vzájemné kombinaci těchto faktorů). V této souvislosti soud konstatuje, že rovněž poškozená opakovaně vypověděla, že byla konsternována výhrůzkou obžalovaného - „že mu má dát dobrovolně, nebo si to vezme násilím“. Na základě těchto skutečností nelze podmiňovat trestní odpovědnost obžalovaného hlasitým odporem poškozené. Ostatně tvrzení, že pokud by poškozená křičela, určitě by jí někdo pomohl, je jen vyřčenou domněnkou, protože k vytýkanému jednání mělo dojít v mezipatře, čili nikoli přímo v patře poblíž bytů. Nadto k předmětnému jednání došlo v nočních hodinách, kdy většina lidí spí, a bez další rovněž nelze automaticky předpokládat, že se v bytech poblíž předmětného mezipatra někdo nacházel. Ostatně i svědci [REDAKCE] a [REDAKCE], kteří byli v inkriminovanou dobu ve stejném domě o několik pater níže, sice křik poškozené neslyšeli, avšak rovněž nezaznamenali probíhající pohlavní styk, ke kterému bezpochyby došlo.
22. Pokud se jedná o postoj obžalovaného, ten sice ve své výpovědi popírá, že by se dopustil vytýkaného skutku v podobě zachycené obžalobou, avšak některá tvrzení poškozené, z kterých vyplývá minimálně nezájem poškozené o kontakt s obžalovaným, a částečně i

kladený odpor, obžalovaný potvrdil. Obžalovaný kupříkladu vypověděl, že přestože mu poškozená prostřednictvím zprávy sdělila, že za ní nemá chodit, tak obžalovaný přesto za ní přišel. K samotnému pohlavnímu styku mimo jiné vypověděl, že poškozené stáhnul legíny a kalhotky ke kolenům, poškozená ležela na schodech, obžalovaný ležel na levém boku, poškozená si opakovaně legíny natáhla, dle obžalovaného „mu asi nechtěla hned dát“. Pokud soud při hodnocení těchto tvrzení zohlední taktéž osobnostní charakteristiku obžalovaného dle znaleckých posudků (agresivní a explozivní rysy v chování obžalovaného, neschopnost vyšších citů, či motivace k činu spočívající v okamžitém uspokojení sexuálních potřeb bez ohledu na práva či potřeby jiných), tak dospívá soud k názoru, že obžalovaný odpor poškozené zaznamenal, ale v souladu se svým osobnostním zaměřením jej ignoroval.

23. Co se týče výpovědi svědků [REDAKCE] a [REDAKCE], tak tito svědci k projednávané věci mnoho neuvedli, neboť svědkyně [REDAKCE] uvedla, že nevěří znásilnění poškozené, protože by to určitě slyšela (bydlí ve 4. patře), i když neví, kdy se to stalo a k dotazům v podstatě nevěrohodně vypověděla, že posledních 8 let byla každý den a každou noc doma. Svědek [REDAKCE] pouze uvedl, že poškozená té noci kolem něj prošla, nic neřikala, a jak se tvářila a chovala, si svědek nepamatuje, a dále, že obžalovaný se s ní té noci normálně bavil. Svědek [REDAKCE] svou výpověď potvrdil, příchod poškozené a obžalovaného k domu svědkyně [REDAKCE] jízdu obžalovaného a poškozené jiným výtahem, a dále, že křik poškozené v domě v 6. patře neslyšel. Svědkyně [REDAKCE] pak vypovídala z velké míry shodně se svědkem [REDAKCE], avšak navíc v souladu s výpovědí poškozené uvedla, že po příchodu do domu jela poškozená v malém výtahu, protože jí tam obžalovaný zatáhl za ruku, přestože poškozená chtěla jet ve výtahu se svědkyní. Svědkyně [REDAKCE] rovněž ve výpovědi uvedla, že když šla poškozené odemknout vchodové dveře, tak ta byla rozrušená a klepala se.
24. Svědek [REDAKCE] sice před soudem uvedl, že společně s obžalovaným a poškozenou vstoupil do domu v Májové ulici, kdy nikdo jiný se tam nevyskytoval, a měl dokonce vyjít do patra, kde se měli nacházet poškozená s obžalovaným, avšak soud hodnotí výpověď svědka [REDAKCE] jako nevěrohodnou a účelovou, mající za cíl podpořit obžalovaného (bratrance svědka), a to sice na základě následujících skutečností. Obžalovaný, poškozená a rovněž svědci [REDAKCE] s [REDAKCE] identicky vypověděli, že do předmětného domu vstoupili pouze oni (čtyři osoby) a popřeli přítomnost jakékoliv jiné osoby včetně [REDAKCE]. Pokud tedy svědek [REDAKCE] tvrdí, že se na místě vyskytoval pouze on s obžalovaným a poškozenou, shledává soud toto tvrzení jako nepravdivé a nepřihlíží ani k jeho dalšímu, dle soudu účelovému tvrzení, že mu poškozená sdělila, že se s obžalovaným vyspala dobrovolně. Nevěrohodnost svědka [REDAKCE] vyplývá rovněž z jeho tvrzení (mající za cíl pravděpodobně dehonestovat, a znevěrohodnit poškozenou), že poškozenou poznal den před projednávaným skutkem a hned se s ní vyspala, přestože v den skutku byla poškozená již ve 3. měsíci těhotenství, kdy otcem tohoto dítěte je právě svědek [REDAKCE].
25. Co se týče listinných důkazů, které byly provedeny v rámci hlavního líčení, kupříkladu odborných vyjádření, či lékařských zpráv, tak tyto veskrze potvrzují, že došlo k pohlavnímu styku mezi obžalovaným a poškozenou, avšak jak již bylo uvedeno výše, tak tato skutečnost je mezi obžalovaným a poškozenou nesporná.
26. V rámci hlavního líčení tak bylo na základě výše uvedeného prokázáno, že obžalovaný [REDAKCE] za použití násilí a výhrůžky, kdy poškozenou držel rukama za tělo, tiskl jí ke zdi a bránil jí k odchodu, poškozenou následně pře její kladený odpor proti její vůli

osahával a úmyslně na ní vykonal soulož, a takto naplnil všechny znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku.

27. Při úvahách o trestu byl soud vázán okolnostmi vymezenými v § 39 odst. 1 trestního zákoníku. Zejména zohlednil skutečnost, že obžalovaný má v opise z Rejstříku trestů 9 záznamů v části pro cizozemská rozhodnutí a 8 záznamů v části pro tuzemská rozhodnutí. Ke všem záznamům v opise z Rejstříku trestů je nutno pro účely ukládání trestu přihlížet. Pokud jde o okolnosti polehčující, tak soud přiznal obžalovanému okolnost spočívající v jeho věku, tedy ve věku blízkém osobě mladistvé. Při ukládání trestu zohlednil soud taktéž datum spáchání vytykaného skutku, což se projevilo jak ve výměře trestu, tak ve skutečnosti, že byl trest ukládán jako souhrnný ve vztahu dříve uloženým trestům. Na základě těchto skutečností soud uložil obžalovanému souhrnný trest odnětí svobody ve výměře 36 měsíců, tedy v dolní polovině zákonné trestní sazby uvedené v ustanovení § 185 odst. 2 trestního zákoníku a zařadil obžalovaného pro výkon trestu do věznice s ostrahou. Dále zrušil dříve uložené výroky o trestu, a to konkrétně výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Děčíně ze dne 10. 6. 2017 pod sp. zn. 4 T 27/2017, který nabyl právní moci dne 3. 3. 2017, a dále výrok o trestu za jednání pod body ad. 1) – ad. 11) z rozsudku Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 30. 1. 2018 pod sp. zn. 63 T 85/2017, který nabyl právní moci dne 30. 1. 2018, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím soudu podepsaného. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadnout rozsudek pro nesprávnost některého výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí. Případné odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Odvolání nemůže podat ten, kdo se tohoto práva výslovně vzdal.

Děčín dne 19. května 2020

Mgr. Radomil Bajer, v. r.
předseda senátu